

Výměnný pobyt v SRN – Aschaffenburg

V pondělí 7.10.2002 v 7 hodin ráno se 28 žáků Obchodní Akademie Pardubice sešlo u zimního stadionu. Důvodem nebyl společný odchod do školy, ale dlouho plánovaný a očekávaný odjezd do Aschaffenburgu. Město leží v Bavorsku a má asi 70 000 obyvatel. Po 13 hodinách vyčerpávající jízdy jsme dorazili k ubytovně, vybalili jsme si a vyrazili jsme si prohlédnout město, které máme v následujících dnech blíže poznat.

Příští den, to znamená v úterý, jsme navštívili tamější školu, odkud jsme už znali profesora Arnolda Trippnera, který minulý rok přijel na naši školu.

Když jsme do školy dorazili, čekalo nás milé překvapení, protože škola se nacházela v objektu s dalšími dvěma školami a velkými parkovišti nejen pro profesory, ale i pro studenty. Nejprve jsme absolvovali exkurzi školy, ze které vyjdou např. vyučené kadeřnice, pečovatelky, kuchaři nebo pekaři. Po prohlídce následovalo setkání s našimi budoucími kamarády z Německa. Naše seznámení probíhalo v tělocvičně, kde nám zazpívali na uvítanou německé písničky. Měli pro nás nachystané překvapení v podobě české písničky, ale protože byla příliš složitá, nakonec nám ji nezazpívali, což nás trochu mrzelo.

Ani v Německu nás neminula hodina němčiny, kterou výjimečně nevedla paní prof. Grubauerová, ale pan Trippner. Jelikož neumí česky, tak nám nezbývalo nic jiného než si celý výklad překládat do češtiny. Nebylo to ani tak složité, protože s námi soucítit a snažil se mluvit nejen zřetelně, spisovnou němčinou, ale i pomalu. Během hodiny nám rozdál prospekty, mezi nimiž byly nejen informace o Aschaffenburgu, ale i mapa města, díky které jsme se měli alespoň trochu orientovat v úplně cizím městě. Po náročné hodině nám studenti – kuchaři uvařili oběd.

Odpoledne na nás čekala prohlídka města a nákupy dáreků a suvenýrů. Úterý velmi rychle uteklo a my se večer chystali spolu s německými kamarády do nočního Aschaffenburgu.

Ve středu jsme se vydali do Frankfurtu nad Mohanem, kde jsme jako první navštívili tamější letiště. Před letištěm jsme nasedli do speciálního autobusu, který nás zavezl přímo mezi letadla. Pro nás velmi milým překvapením bylo to, že výklad o letišti byl v češtině. Naše fotoaparáty nestíhaly, jak jsme byli nadšeni, protože komu se podaří, aby se mohl projet v takové blízkosti pod letadly.

Před obědem jsme se vydali do středu města Frankfurt, kde jsme dostali rozchod, abychom sami poznali město. Pohybovali jsme se většinou na třídě, které se říká Německý Mainhatten.

Čtvrtek pro nás byl velmi poučný, protože prvním naším cílem byla Raiffeisenbank, ve které nás přivítaly dvě milé pracovnice marketinku. V zasedací místnosti nám udělaly přednášku o vzniku a vývoji této banky. Poté jsme se rozdělili na dvě skupinky a vydali se poznat banku trochu blíže. Byly nám ukázány nejen kanceláře ředitelů, ale i sejfy, do kterých se jen tak nedostaneme. Výklad byl opět v němčině, ale i přes tuto překážku jsme pokládali otázky, na které nám bylo docela často odpovídáno, že je to bankovní tajemství. Bankovním tajemstvím nebyla informace, že každý rok banka vybírá 10 studentů, které si potom vyškoluje.

Dalším cílem byla policie Bavorska. Tam jsme stejně jako v bance měli nejprve přednášku a prohlídku celé budovy. To znamená, že jsme nevynechali ani cely. Dokonce jednomu z nás bylo dovoleno se nechat vyfotografovat jako trestanec.

Odpoledne jsme měli prohlídku města a památek.

Okolo čtvrté hodiny jsme se naposledy mohli vidět s Němci. Proto jsme za nimi přijeli do školy, kde se každoročně pořádá diskuse s politiky. To byla naše poslední příležitost se s nimi vidět.

V pátek ráno jsme se vydali zpátky do České republiky, i když se nám moc nechtělo. Útěchou je, že nás naši noví němečtí kamarádi přijedou navštívit v květnu roku 2003.